

La vida d'un "sindicalista" a TMB o com cobrar sense treballar

Els "sindicalistes" i l'empresa es posen d'acord en signar convenis que van en contra dels drets dels i les treballadores

Pantallada de la pàgina web sindicalistostmb.blogspot.com, on hi ha fotos de sindicalistes de TMB que no van mai al seu lloc de treball

Rosa Palmòs

Molts treballadors i treballadores, de moltes empreses diferents, no tenen una massa bona imatge de les persones que, en un principi, s'haurien de cuidar de defensar els seus drets laborals, és a dir, el que moltes vegades coneixem com a "sindicalistes". I en part no és gens estrany. Sobretot si mirem l'experiència als autobusos metropolitans de Barcelona. A moltes grans empreses, i en aquest cas TMB no es cap excepció, aquestes persones poden arribar a estar fins a 16 anys sense anar al seu lloc de treball. Entre aquestes persones n'hi ha que ni tan sols apareixen per l'empresa i altres que simplement hi van per controlar la resta de companys i companyes. Malgrat això, aquests "sindi-

calistes" cobren cada mes el sou de l'empresa. Però no només això. En el cas concret de TMB, moltes d'aquestes persones es preocupen, i molt, d'agafar les jornades laborals amb més hores extres, amb més festes oficials, etc., perquè, òbviament, saben que no en treballaran ni un minut. Això els permet tenir el sou més alt possible per a un treballador o treballadora, però sense haver d'asseure's al davant del volant de l'autobús. Entre la plantilla d'autobusos de TMB, aquestes persones són conegudes com a "vividors sindicals", cosa que mostra clarament quina mena de fama s'han treballat amb els anys. Per altra banda, aquests "vividors sindicals" no només es beneficien de no anar

A moltes grans empreses, aquestes "sindicalistes" poden arribar a estar fins a 16 anys sense anar al seu lloc de treball

a treballar mai sinó que, a més, fan entrar a l'empresa familiars i amiguets, mentre que és la pròpia empresa la que els premia amb diferents tipus d'ascensos. La pregunta que ens podríem fer llavors és: per què TMB premia aquestes persones? La resposta és podria resumir dient que es tracta d'un intercanvi de cromos. I en aquest cas el cromos que intercanvien són els drets laborals de la resta de la plantilla de l'empresa. També són aquestes mateixes persones les que, conveni rere conveni, han signat unes condicions que empitjoraven els drets laborals dels treballadors i treballadores de TMB. Un exemple d'això és el conveni de l'any 1994 on es va signar la discriminació salarial.

Això significava que qui entrava a treballar per primera vegada a l'empresa cobrava un sou inferior per realitzar la mateixa feina que la resta de la plantilla. De nou, l'any 2002 es va signar la discriminació de descansos, on els nous treballadors i treballadores descansaven entre setmana mentre que la resta ho feien en dissabte o diumenge. Aquestes persones, conegudes com a "sindicalistes", han aconseguit fer això gràcies a la seva condició de "delegats sindicals". Però això no significa que la resta de companys i companyes no hagin ofert resistència. A l'últim conveni 2005-2008, els "sindicalistes" van organitzar un referèndum amb dues urnes, afirmant i promentent que, si en una de les dues guanyava el no, no signarien el conveni. Malgrat que a l'urna dels conductors i conductores va guanyar el no, es van saltar la seva pròpia promesa i van acabar signant un conveni que s'havia votat clarament en contra. Alhora, els treballadors i treballadores han demanat sistemàticament, amb recollides de signatures i en diferents assemblees, que aquests "sindicalistes" vagin a treballar un sol dia a la setmana. En cap cas aquestes persones han escoltat la demanda. No es d'estranyar, per tant, que a la darrera mobilització dels conductors i conductores, els "sindicalistes" -que es refereixen a si mateixos com a "professionals"- estiguessin en contra de la mobilització, mentre que els seus propis afiliats estiguessin participant activament en aquesta.

La direcció de TMB no permet l'assistència de representants de la plantilla al Consell d'Administració

Rosa Palmòs

El 16 de juliol, el president del Comitè d'Empresa, Saturnino Mercader, feia entrega d'una carta a la Presidència de TMB on indicava que el ple ordinari del Comitè d'Empresa d'Autobusos de TMB havia designat al conductor i delegat del Comitè d'Empresa, Josep Garganté, com a representant dels treballadors i treballadores d'autobusos de TMB al Consell d'Administració.

Mesos més tard, el 28 d'octubre, Dídac Pestaña, vicepresident executiu de TMB, va fer arribar una carta al president del Comitè d'Em-

presa en la que indicava que només el ple del Consell d'Administració de TMB podia decidir quins eren els seus membres. Alhora, Pestaña advertia que continuaria permetent l'entrada del representant de CC00 com a representant dels i les treballadores d'autobusos. Aquesta persona, José Luís Moure Figueiras, està adscrita a Material Mòbil de la cotxera del Triangle i fa més de 15 anys que no va a treballar, malgrat continua cobrant el seu sou de forma íntegra.

Els treballadors i treballadores d'autobusos de TMB denuncien tam-

bé que "no ha estat elegit per ningú de la plantilla", i que tampoc "és membre del Comitè d'Empresa". A més, denuncien que "no ha informat de res del que passa" ni de res del que es diu "al Consell d'Administració". Cal recordar que CC00 és el tercer sindicat en vots i, per tant, no té la majoria dins l'empresa.

Per al conjunt de la plantilla d'autobusos aquesta actitud "mostra la cara més crua de la direcció de TMB", en no acceptar un treballador i representant al Consell d'Administració elegit per ells i elles mateixes.

Treballadors de TMB protestant per la falta de democràcia a l'empresa